

Szabad gondolatok a homoszexualitásról

2015 szeptember 09. Flag

Szöveg méret

90
Mentés

- 0

Értékelés kiválasztása Még nincs értékelve

Mérték

Az évi gay-pride menet rendszeresen el?térbe hozza a “melegek” követeléseit.

Vannak olyan országok, ahol a homoszexualitás b?nténynek min?sül, míg másutt a “melegek” a többi polgárral

együtt egyenjogúságnak örvendenek és a homofóbokat, akik szidalmazzák ?ket a törvény bünteti.

Nem vagyok fölkészülve arra, hogy a homoszexualitást fiziológiai vagy pszichológiai szempontból meghatározzam. Csupán csak azt látom, hogy a természet a két különböz? nem vonzódása által biztosítja az emberiség reprodukcióját: ez a homoszexuálisok esetében nem m?ködik. Ha minden ember hasonló hajlammal rendelkezne, az emberiség egy generáción belül elt?nne.

Az antropológusok a 20. század elején még találkoztak az ausztráliai ?slakók körében olyan néppel, melynek tagjai nem tudták, hogy a nemi aktus és a gyermekszületés között szoros kapcsolat áll fönn. Úgy viselkedtek, mint az a mackó-fiú, amelyik Lengyelországból hazánkba vándorolt, hogy egy mackó-lánynak udvarolhasson. ? sem sejtette, hogy miért kelt útnak. Az ókori zsidók már tudták, hogy mir?l van szó: Isten az embert férfinak és n?nek teremtette, “ezért a férfi elhagyja apját és anyját, ragaszkodik feleségéhez, és egy testté lesznek” (Gen.2,24).

A homoszexuális férfi vagy n? tehát nem követi a természet szavát, hanem nonkonformista. Nincs mire büszkének lennie (pride), de nem is lehet szégyen alanya. Olyan amilyen: ez egy tény.

Engem különösképp érdekel az, hogy a társadalom miképp kezeli a *másságot*. Hogyan fogadja a mozgássérülteket, a színvakokat, a balkezeseket vagy a „melegeket”? Mindezek az esetek különböznek egymástól, de összehasonlíthatók abból a szempontból, ahogy egy bizonyos közösség kezeli ?ket.

Vegyük a színvakok példáját. ?ket a társadalom hátrányban részesíti, mert az emberek közti kommunikáció egy része színeken alapszik (gondoljunk csak a közlekedési lámpákra). Egy színvak nem lehet pilóta. Ha orvos lenne, nem tudná megállapítani, hogy páciensének torka vörös-e vagy nem. A társadalom érdeke, hogy a színvakokat bizonyos mesterségekt?l távol tartsa. Ez nem diszkrimináció.

Azonban diszkriminációról van szó, ha a homoszexuálisokat emberi jogaikban sérelem éri. Nincs semmi érv arra, hogy miért ne lehessen egy homoszexuális pilóta, orvos, villanyszerel?, szavazó polgár vagy miniszterelnök (Belgiumban Elio Di Rupo sikeresen vezette a kormányt). Ha az azon nem? párok együtt akarnak élni, és evégett szerz?dést akarnak kötni, ennek sem lehet jogi akadálya.

Mégis meglep?nek t?nik, hogy akik manapság a homoszexuálisok számára a házasságkötés és a családalapítás jogát követelik, 1968 táján a családgy?löl?k táborához tartoztak. André Gide híres jelszavát követték: „Familles, je vous hais!” (családok, gy?löllek benneteket). Akkoriban haladónak számított az, aki a „bezáró intézmények” lerombolásáért küzdött. Az ilyen elnyomó intézmények közé tartoztak nem csak a börtön, a Lipótmez?k, a

hadsereg vagy az iskola, hanem a család is.

Csodálatos módon, manapság a homoszexuálisok házasodni kívánnak, családot óhajtanak alapítani és gyermeket akarnak nevelni. Ám szerelmük gyümölcstelen. Közösen nem tudnak nemzeni. Be kell vonni egy harmadik személyt. Ez nincs a természet rendjén. Vagy adoptálni kell. Itt azonban a dönt? érv a befogadott gyerek érdeke. Nem a gyermek van a szül?kért, hanem a szül?k a gyermekért. Függetlenül minden más meggondolástól, mi jobb a gyermeknek: egy apával és egy anyával föln?ni vagy azonos nem? szül?kkel? Persze lehet azt mondani, hogy egy szeret? egynem? pár jobb, mint egy veszeked?, válófélben lév? férfi és n?, de az egynem? párok is veszekedhetnek és elválhatnak.

Az itt tárgyalt problematikában közbejött egy radikálisan új jelenség. A homoszexualitás megsz?nt elrejtend? magatartás lenni. Az 1960-70-es években a közporondra került, egyre többen léptek ki a világosságra („coming out”), az érintettek szervez?dni kezdtek és egyre sikeresebben folytatnak lobbi-tevékenységeket. Egyik módszerük a homofóbiával való vádaskodás. Jó lenne, ha a buzgó menetel?k diszkrétebbek lennének és visszatérnének a magánéletbe. Legtöbbünket nem érdekli, hogy ki kivel bújik ágyba.

Ami engem illet, Isten látja lelkemet, hogy valahányszor megtudtam valakir?l homoszexualitását, soha nem változott meg róla, se véleményem, se megbecsülésem, se szeretetem.

Rezs?házy Rudolf - http://mosmaiorum.blog.hu/

Tisztelt olvasók! Legyenek olyan kedvesek és támogassák "lájkukkal" a **Flag Polgári Magazin** facebook oldalát, a következ? címen: https://www.facebook.com/flagmagazin
- Minden "lájk számít, segíti a magazin m?ködését!

Köszönettel és barátsággal!
www.flagmagazin.hu]]>

Tisztelt olvasók!
Legyenek olyan kedvesek és támogassák "lájkukkal" a **Flag Polgári Magazin** Twitter oldalát a következ? címen: https://twitter.com/syracuse73. illetve a Facebook oldalát pedig az alábbi címen: https://www.facebook.com/flagmagazin
- Minden "lájk számít, segíti a magazin m?ködését!

Köszönettel és barátsággal!

www.flagmagazin.hu

Ajánló